

Aforismes de Biologia infantil

L'autèntic «especialista» d'infància (permeteu-me aquesta expressió canonitzada per la rutina, però buida de sentit, si hom considera que la pediatria no té res a veure amb les especialitats mèdiques corrents) és i ha d'esser terriblement avar de medicaments.

★

Hi ha practiques estereotipades de (diguem-ne) medicina de nens, que em farien fastig si no fossin tan prodigues en incidències, a voltes desastroses. La purga preliminar i sistemàtica en les malalties agudes amb febre, n'és una. Segon exemple: el famós comprimit d'aspirina i «a suar!», en les mateixes circumstàncies.

★

Per molt que prediquem a les mares que res no hi ha tan funest per a les criatures com l'excés d'abrigall i la manca de ventilació, sobretot quan romanen al llit, mai no serem escoltats. Ni els eloqüents casos de curació de broncopneumònies en tendres nins que guareixen de llur malaltia exposats dia i nit a l'aire lliure en jardins i parcs a Anglaterra i Nordamèrica, àdhuc sense drogues de cap mena, reeixiran a abolir aquell costum estúpid.

★

La inapetència o desgana de moltes criatures que beuen vi no es cura amb reforçants, vitamínics o no, però desapareix automàticament amb la supressió total (total, tal com sona) del vi.

★

Pares: no permeteu que el vostre infant sigui esclau d'un règim alimentici massa draconiana. En aquest punt, tant es peca per carta de mes com de menys: conec horribles montgolfiers en miniatura, veritables embotits vivents; sé també d'alguns pares que mostren amb inefable (i ridícul) orgull un rebec de criatura, minyat per la inanició crònica i abocat a totes les pestes, i això en nom d'un regim que salvaguarda —poso per cas— el fetge, però que enderroca in toto l'organisme.

★

El public pateix de l'obsessió del «ventre brut». Tingueu sempre present que per alta que sigui la febre, mentre no hi haçi ensopiment, el ventre (llegeixi's la infeccio digestiva) brilla per la seva absència del quadre clínic. Això és particularment cert en les freqüentíssimes infeccions de la gola.

★

Mare: renta cada dia el cos del teu infant amb aigua i sabó i li estalviaràs la immensa majoria de les malalties de la pell.

★

Digue'm com tusses i et diré qui ets (aforisme extensiu als adults).

★

Si a la llar d'un infant hi conviu un tuberculos infectant, ço és, que escampa microbis de la tuberculosi entorn seu, temeu-lo com a un gos rabiós i obreu en conseqüència.

★

Mareta que em llegeixes: si tens una mainadera afeccionada a explicar contes terrorífics als teus infants tracta-la (i no t'admiris del que et diré) com si la sorprenguessis fent-los-hi tocaments impúdics, és a dir, expulsa-la sense contemplacions in continenti. En efecte, entre la masturbació genital i la masturbació cerebral (representada per les impressions creadores de pànic) no hi ha més que una diferència de graus.

★

Pares que teniu un fill que s'orina al llit i haveu fracassat amb els vostres renys i amenaces: obreu més lògicament i humana portant l'infant al vostre metge, com més aviat millor.

★

Una gran part de nodrissons que vomiten ho fan per massa tips.

★

La mort d'un infant en una cambra hospitalària, lluny de les alenades de la mare, és l'episodi més cruel, més esborronador que hom pugui presenciar.

★

La majoria de criatures qualificades de nervioses pels seus pares son, en rigor, uns portents d'ineducació.

★

Les crisis anomenades pel public «atacs de cucs» depenen excepcionalment dels cucs i quasi sempre de tres menes d'eventualitats, que, en la nostra pràctica, adapten l'ordre de major a menor freqüència següent: eclàmsia per manca de calç, convulsions febrils, meningitis i alcoholisme (hi ha certament criatures que s'emborratxen o que les emborratxen).

★

Per a la formació espiritual de l'infant considerat com a «pare de l'home» son infinitament superiors al cinema i divertiments «tancats», la música i exursions a l'aire lliure. Aquells concerts de la banca municipal (ai las, massa pretèrits) els dijous a la tarda a la plaça de la Cascada del Parc han forjat més cervells que tots els Xarlots i Pèpays del món; més cervells i més cors.

★

Es innegable que la sexualitat (àdhuc potser la genitalitat) destilla amb més precocitat en les nenes. Que en son de delicioses aquelles coquetes de 3 a 8 anys, alhora dipositàries ingènites de l'etern femení i arca santa de la innocència!

J. Bayonete Lakunál